

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 23 oktober 2008 in zaak nr. 08/35842 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 oktober 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 oktober 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

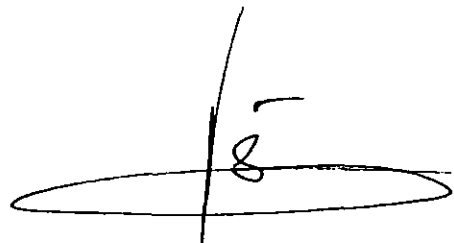
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 november 2008

361.

Verzonden: 10 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

050 5875449

3TA

Postadres Postbus 588
9700AN GRONINGEN

• Groningen

Regio Groningen
Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
Behandeld door B.G. Niemeijer
Telefoon 050 - 587 55 55
Fax 050 - 587 54 09
V-nummer / Zaak / Zaak - 28/08/2008
Datum 06/10/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND kaart	Zwolle	
Expiratiedatum	02008-10-2005	
STAD ontvangstdatum		
Individueel		
IND ontvangst datum	07 OKT 2008	
Registratie nr	naam m.d.w.	AK
INDIS	datum	2-10 unit 33V
Invocer controle	naam m.d.w.	P. J. J. J. J.
	datum	06-10-08 unit 33V

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Berend Geert Niemeijer, brigadier van het regionaal politiekorps Groningen, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Ethiopië
Nationaliteit(en) : Onbekend, Etiopische
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4,21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Geen medewerking aan vrijwillige terugkeer; geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Ter Apel
Datum : 06/10/2008
Tijd : 11:50 uur.

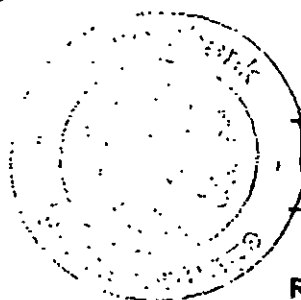
050 5875449

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
B.G. Niemeijer

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 08/35842

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

van Ethiopische nationaliteit,
IND dossiernummer 0208.19.2005,
thans verblijvende in het detentiecentrum te Zeist,
raadsman mr. R.J. Hamerslag,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door S. Knoop - Alberts,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 6 oktober 2008 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 6 oktober 2008 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 20 oktober 2008. Eiser is verschenen, bijgestaan door mr. N.C. Blomjous, kantoorgenoot van zijn raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Eiser heeft aangevoerd dat de Staat zich een onbetrouwbare partner heeft getoond. Tijdens het vertrekgesprek van 29 september 2008 is eiser gemeld dat hij 28 dagen heeft, gerekend vanaf 6 oktober 2008, om zijn vertrek te bewerkstelligen. Eiser is niettemin op 6 oktober 2008 in bewaring gesteld. Dat is in strijd met het vertrouwensbeginsel.

Awb 08/35842

blad 2/3

De rechtbank volgt eiser hierin niet. Op 10 september 2008 heeft eiser de aanzegging gekregen Nederland te verlaten. Tijdens het gesprek van 29 september 2008 is hij er nogmaals op gewezen dat hij Nederland diende te verlaten. De tijdens dit gesprek gedane en hiervoor genoemde toezegging is onhandig, maar kan, in de hiervoor geschetste omstandigheden, niet anders worden begrepen dan dat eiser, indien hij medewerking aan zijn uitzetting verleent, de gelegenheid krijgt om binnen 28 dagen na 6 oktober 2008 zelf zijn vertrek uit Nederland te regelen. Nu eiser tijdens het vertrekgesprek van 6 oktober 2008 heeft geweigerd de aanvraag om een laissez passer in te vullen en heeft verklaard niet te kunnen terugkeren naar zijn land omdat het daar te gevaarlijk is, heeft verweerder kunnen concluderen dat eiser geen medewerking aan zijn uitzetting verleent. Onder die omstandigheden bestond, gelet op het voorgaande, voor verweerder geen aanleiding de toezegging gestand te doen. Van strijd met het vertrouwensbeginsel is dan ook geen sprake.

Eiser heeft aangevoerd dat hij eerder in bewaring heeft gezeten. Van nieuwe feiten of omstandigheden is echter niet gebleken.

De rechtbank volgt eiser hierin niet. Eiser heeft eerder in bewaring gezeten, van 7 tot 9 oktober 2006. De bewaring is opgeheven omdat zicht op uitzetting ontbrak. Bij een tijdsverloop van bijna twee jaar sinds de opheffing van de eerdere inbewaringstelling en bij gebreke van bijzondere omstandigheden, bestaat geen aanleiding om te beoordelen of ten tijde van het opleggen van de nieuwe inbewaringstelling sprake is van aanknopingspunten die leiden tot het oordeel dat, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn thans niet ontbreekt.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

Awb 08/35842

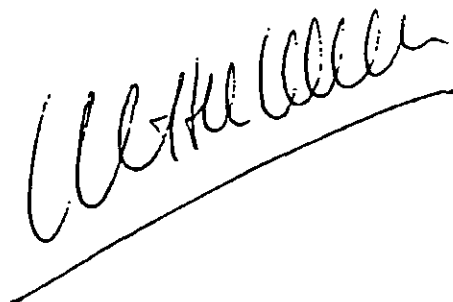
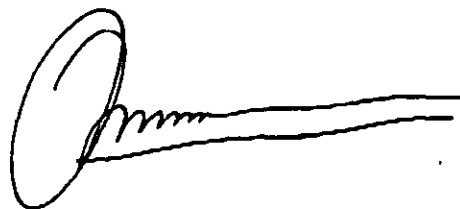
blad 3/3

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer - Siebers en in het openbaar
uitgesproken in tegenwoordigheid van drs. M.P. de Zwart als griffier op **23 OKT 2008**

Afschrift verzonden op: **23 OKT 2008**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2300 BC 's-Gravenhage.

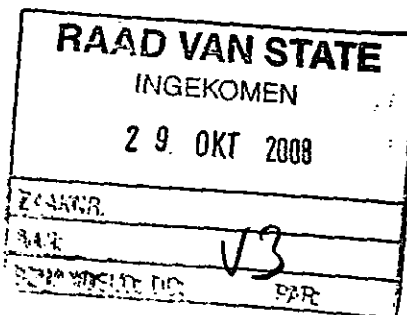
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Hamerslag & van Haren

Advocaten

PER FAX: 070 3651380
Aan de RAAD VAN STATE
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

mr R.J. Hamerslag
mr F.L.M. van Haren
mr S.D. Lugt
mr A.C.M. Nederveen
mr I.J.M. Oomen
mr A.M.J.M. Louweraa
mr K.E. Geertsema
mr N.C. Blomjous
mr S. Wierink

in samenwerking met
mr H.M. Brink

uw referentie: nieuwe zaak
onze referentie: 020574 RH/NB
inzake:) Minister van Vreemdelingenzaken

Amsterdam, 29 oktober 2008

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, N.C Blomjous, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellant bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle van 23 oktober 2008, AWB 08/35842, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte. Appellant en belanghebbende is

Ethiopische, IND-nummer

0208-19-2005, V-nummer , verblijvende te Soesterberg in het Detentiecentrum, aan de Richelleweg 13. Hij kiest woonplaats aan het Damrak nr. 89-1 te Amsterdam (1012 LP), ten kantore van N.C Blomjous. Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er uitdrukkelijk op dat ons kantoor een rekening-courantovereenkomst gesloten heeft met uw afdeling.

GRIEVEN:

Grief 1;

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in overwegingen 2, op pagina 2 van de bestreden uitspraak.

Hamerslag & van Haren
Advocaten

"De rechtbank volgt eiser hierin niet. Op 10 september 2008 heeft eiser de aanzegging gekregen Nederland te verlaten. Tijdens het gesprek van 29 september 2008 is hij er nogmaals op gewezen dat hij Nederland diende te verlaten. De tijdens dit gesprek gedane hiervoor genoemde toezegging is onhandig, maar kan, in de hiervoor geschetste omstandigheden, niet anders worden begrepen dan dat eiser, indien hij medewerking aan zijn uitzetting verleent, de gelegenheid krijgt om binnen 28 dagen na 6 oktober 2008 zelf zijn vertrek te regelen. Nu eiser tijdens het vertrekgesprek van 6 oktober 2008 heeft geweigerd de aanvraag om een laissez passer in te vullen en heeft verklaard niet te kunnen terugkeren naar zijn land omdat het daar gevaarlijk is, heeft verweerder kunnen concluderen dat eiser geen medewerking aan zijn uitzetting verleent. Onder die omstandigheden bestond, gelet op het voorgaande, voor verweerder geen aanleiding de toezegging gestand te doen. Van strijd met het vertrouwensbeginsel is dan ook geen sprake."

Toelichting:

Betrokkene meent dat de rechtbank ten onrechte concludeert dat er niet gehandeld wordt in strijd met het vertrouwensbeginsel.

De toezegging om Nederland binnen 28 dagen te verlaten is door de ambtenaar ongeclausuleerd gedaan. Althans deze is niet verbonden aan de vraag of er wel of niet meegewerkt werd aan het invullen van een LP aanvraag bij een eventueel volgend vertrekgesprek.

In het PV van het vertrekgesprek is opgenomen, voorzover relevant;

"(...) Met betrokkene is afgesproken dat hij binnenkort een nieuwe uitnodiging krijgt voor een gesprek, tijdens welk gesprek ook de aanvraag voor een laissez passer zal worden ingevuld. Betrokkene dient daar zijn medewerking aan te verlenen. Indien hij dat niet doet zal dit worden opgevat als niet mee willen werken aan zelfstandig vertrek."

Hamerslag & van Haren

Advocaten

Met bovengenoemd gesprek, dat is gepland voor 6 oktober 2008, zal en termijn van 28 dagen ingaan. Is betrokkene na ommekomst van deze termijn niet teruggekeerd naar zijn land van herkomst, en heeft hij geen aanvang gemaakt met het zetten van de noodzakelijke stappen m.b.t. terugkeer naar zijn land van herkomst, of wanneer geen concrete afspraak is gemaakt voor het indienen van een reguliere aanvraag, dan zal hij in vreemdelingenbewaring worden gesteld ter fine van uitzetting.”(...)”

Of dit “handig” of “onhandig” is gedaan door de Staat, is voor een beroep op het vertrouwensbeginsel niet relevant. De toezegging is gedaan, en deze is ongeclausuleerd vastgelegd in schriftelijke stukken. Betrokkene heeft hieraan een gerechtvaardigd vertrouwen mogen ontlenu. Te meer nu deze toezegging is gedaan door dezelfde ambtenaar die uiteindelijk zijn bewaring heeft bewerkstelligd. Betrokken is door dit handelen ernstig in zijn belangen is geschaad. Nu betrokkene in strijd met het opgewekte vertrouwen in detentie zit. Betrokkene meent voorts dat door op deze manier te handelen dit mogelijkere wijs tot gevolg heeft dat vele vreemdelingen zich niet meer zullen melden bij de vertrekgesprekken, omdat zij de toezeggingen welke zijn gedaan door de regievoerders niet kunnen vertrouwen.

Betrokkene meent hiernaast dat de rechtbank in haar overweging twee verschillende zaken door elkaar haalt. En uiteindelijk een verkeerde toets aanlegt. De vraag of iemand meewerkt aan een gedwongen uitzetting naar zijn land van herkomst is een andere, dan de vraag of iemand vrijwillig Nederland zal verlaten.

Betrokkene meent dat uit het feit dat hij heeft aangegeven dat hij niet mee zal werken aan een gedwongen uitzetting naar zijn land van herkomst, niet geconcludeerd kan worden dat hij dus niet vrijwillig Nederland zal verlaten.

De enige rechtsplicht die op betrokkene rust is Nederland verlaten, van betrokkene kan in deze fase niet geëist worden dat vrijwillig meewerkt aan zijn terugkeer naar zijn land van herkomst. De twee verschillende aspecten kunnen niet door elkaar gehaald worden.

Daarmee wordt immers de zuiverheid van de redenering vervuild. Betrokkene meent dan

Hamerslag & van Haren
Advocaten

ook dat dit op geen enkele manier betrokken kan worden in de beoordeling van de vraag of hier gehandeld is in strijd met een opgewekt vertrouwen. De rechtbank toets hiermee onjuist.

De door de rechtbank aan te leggen toets diende te zijn;

Is hier sprake van opgewekt vertrouwen? Ja of Nee, indien ja moet dit vertrouwen dan een kwalificatie "gerechtvaardigd vertrouwen" krijgen, indien "nee" wat is hiervan dan de consequentie?

Betrokkene meent dat de toezegging geen ruimte overlaat voor een andere interpretatie dan dat er vertrouwen gewekt is. Betrokkene wijst nogmaals naar het hierboven aangehaalde citaat. *"Als (...) na 28 dagen (...) dan bewaring"*.

De vervolg vraag, dient dan te zijn is dit vertrouwen gerechtvaardigd? Betrokkene meent dat deze vraag eveneens bevestigend moet worden beantwoord. Immers het vertrouwen is gewekt door de ambtenaar die "gaat over het terugkeerproces" en die bovendien de uiteindelijke bewaring heeft bevolen, en niet bij wijze van schrijven een "balie medewerker van het COA". De toezegging is opgeschreven en vastgelegd.

Moet dit gerechtvaardigde vertrouwen dan gehonoreerd worden?

Betrokkene meent dat dit eveneens bevestigd moet worden beantwoord. De vraag of de maatregel van bewaring opgelegd moet worden is een vraag, waarbij aan het bestuur een grote mate van discretionaire bevoegdheid is overgelaten. Er bestaat derhalve geen plicht om over te gaan tot het opleggen van de maatregel. Bovendien is betrokkene door het handelen sterk in zijn belangen geschaad. Een detentiemaatregel dient als ultimum remedia. Indien het bestuur reden had om te vermoeden dat er problemen zouden zijn, dan hadden zij eveneens kunnen volstaan met een lichter middel.

Grief 2;

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gelet op het vorengaande meent betrokkene dat de conclusie van de rechtbank geen stand kan houden. En dat de beslissing het beroep ongegrond te verklaren een verkeerde is. De grief heeft verder geen zelfstandige betekenis en dient gezien te worden in het licht van het vorengaande.

Verzocht wordt:

- om het hoger beroep gegrond te verklaren,
- de beslissing van de rechtbank van 23 oktober 2008 te vernietigen,
- de beslissing van de Minister van 6 oktober 2008 te vernietigen,
- althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Gemachtigde

